

Kántor Zsolt

*Kierkegaard
edényei*

Most a narrátorokon a sor
Szakadt öltönyök panoptikuma
Por és vér keveredik
Néhány frizura
A múlt keserű mint az égbolt
Éjben a sírás: szétfolyt
Az idő merő hisztéria
Mi volnánk
Az illuzórikus széria?

Aggályok nyílnak
Mint petúniák
És lehullanak
A sakk figurák

A táblán csak egy pohár
Álldogál

Az ige igenné és ámenné lett

A pillanat: telep
És idő-készletek
Tavainak mélyén ketyeg
A neved
Maga az ÉszLelet
„Kiöntött drága kenet”

És egyetlened
Amit érzel, hogy Tied
Csak ad Neked
Kibeszélhetetlenül Vezet

Fák Múzeum Nevek
Ami volt elveszett?
Árnyékok és jelek
Nincs margó se keret
Jézus jött, győzött, szeret

Csak az ész az észlelet
Nem bír Veled

A világ reng remeg
És kilöttyen az est
Kék a mátrix: a teszt
Kikerülhetetlen a kereszt